

Χαιρετισμός Δημάρχου Λεμεσού Νίκου Νικολαΐδη στην παρουσίαση του βιβλίου του Γιαννάκη Γεωργιάδη «Ο καθρέφτης μας – Εξουσία και πολίτης», τη Δευτέρα 16/12/2019 στις 7:00 μμ στο Δημοτικό Μέγαρο Λεμεσού

Με μεγάλη χαρά αποδέχτηκα την πρόσκληση του αγαπητού φίλου Γιαννάκη Γεωργιάδη να απευθύνω χαιρετισμό στην αποψινή εκδήλωση για την παρουσίαση στην πόλη μας, του βιβλίου του με τίτλο «Ο καθρέφτης μας – Εξουσία και πολίτης».

Πρόκειται για το 3^ο βιβλίο του συγγραφέα, τα δύο προηγούμενα εκδόθηκαν το 2002 και 2012 αντίστοιχα. Είναι ένα βιβλίο 100 και μία σελίδων. Μικρό σχετικά σε έκταση, αλλά πυκνό σε σκέψεις και προβληματισμούς.

Ο συγγραφέας είναι πρώτ' απ' όλα ένας άνθρωπος με άριστες ακαδημαϊκές σπουδές στην κοινωνιολογία και στις οικονομικές επιστήμες, στις οποίες κατέχει διδακτορικό με αξιόλογη εμπλοκή σε έρευνα και δημοσιεύσεις.

Είχε σημαντική εμπλοκή στη Βουλή τόσο σε πολιτικό επίπεδο ως Σύμβουλος στο Γραφείο του Προέδρου της Βουλής, όσο και σε επίπεδο διεθνών σχέσεων, διατελέσας επικεφαλής της αρμόδιας υπηρεσίας της Βουλής.

Πέραν αυτών, η θέση του Γενικού Διευθυντή του Συμβουλίου Αμπελοοινικών Προϊόντων όπως και η σημερινή του θέση στην διοίκηση του Υπουργείου Γεωργίας, Αγροτικής Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, του πρόσφεραν εμπειρίες από πρώτο χέρι, σε θέματα δημόσιας διοίκησης και κρατικής μηχανής.

Ένα τέτοιο βιογραφικό, θα καθιστούσε τον οποιοδήποτε τον οποιοδήποτε κάτοχο του έναν άνθρωπο που έχει κάτι σημαντικό να πει και να γράψει.

Εκείνο όμως που καθιστά το ανά χείρας βιβλίο σημαντικό, δεν είναι τόσο το βιογραφικό του συγγραφέα, όσο το γεγονός ότι ο Γιαννάκης Γεωργιάδης έχει άποψη. Έχει άποψη ως τεχνοκράτης, έχει άποψη ως πολιτικά συνειδητοποιημένος πολίτης.

Η άποψη, δεν είναι τίποτα, όταν παραμένει ιδιωτική υπόθεση. Όταν όμως εκφράζεται δημόσια και με παρρησία, τότε αποκτά αξία και δύναμη. Για όσους γνωρίζουν καλά το Γιαννάκη, και νιώθω ότι είμαι ένας εξ αυτών, γνωρίζουν καλά ότι υπήρξε ένας άνθρωπος που ουδέποτε δίστασε να δημοσιοποιήσει τις απόψεις του. Πολλές φορές με σημαντικό προσωπικό κόστος για τον ίδιο. Ένα κόστος όμως που δεν συγκρίνεται με την αξιοπρέπεια και τη προσωπική αξία που προσδίδει η ελεύθερη και άνευ φόβου έκφραση άποψης στον καθένα που έχει την τόλμη και την ψυχική δύναμη να το κάνει.

Στο βιβλίο του ο συγγραφέας καταπιάνεται με ένα ευρύτατο φάσμα θεμάτων που κινούνται στη σφαίρα της κοινωνιολογίας και της πολιτικής. Από την κοινωνική κρίση, τις συναλλαγές της πολιτικής με την οικονομική εξουσία και τα ΜΜΕ, την παιδεία, τις κοινωνικές ανισότητες, τη δημοκρατία, την Ελλάδα, την Ευρωπαϊκή Ένωση, τη Ρωσία, το Brexit, την πολιτική ευθιξία, τον κομμουνισμό, τον σοσιαλισμό, τον Ερτογάν, τον Τράμπ, την πτώση του τοίχους, τον Τουρισμό, το μεταναστευτικό, τη μεταρρύθμιση της δημόσιας υπηρεσίας και άλλα πολλά.

Πολλά από τα θέματα πηγάζουν από προσωπικά βιώματα και εμπειρίες, όπως το θέμα με το σεβασμό των αποφάσεων των δικαστηρίων και πως « το σύστημα μετατρέπει τη δικαιοσύνη σε εργαλείο πολιτικής κατά το δικούν..» . Και επίσης στην αναφορά του στο προεφιλές του θέμα του οινικού τομέα της Κύπρου.

Αναλύει το κάθε θέμα από τη δική του προσωπική οπτική γωνιά και επιχειρεί να δώσει προτάσεις και λύσεις στη βάση της προσέγγισης ότι τίποτα δεν είναι τυχαίο, αλλά το κάθε τι έχει μια εξήγηση. Ο συγγραφέας καταθέτει την άποψη του, τις πλείστες φορές με αποφθεγματικό τρόπο. Το βιβλίο είναι γεμάτο από αποφθέγματα. Σταχυολογώ μερικά:

- Ο κάθε άνθρωπος και η κάθε κοινωνία έχουν ανάγκη να ονειρεύονται
- Από τη φύση του φθονεί ο άνθρωπος όποιον και ό,τι ξεπερνά τις δικές του ικανότητες
- Θα ήταν ουτοπικό να περιμένει κανείς από τους ίδιους τους πάσχοντες να διαγνώσουν σωστά και να προτείνουν οι ίδιοι θεραπεία
- Δεν κυβερνώ αν ακολουθώ την κοινή γνώμη, αν προσπαθώ να της είμαι αρεστός..... Κυβερνώ όταν προπορεύομαι της κοινής γνώμης, χαράζω πορεία, της δείχνω το δρόμο....

Είναι γεγονός ότι από τις πρώτες γραμμές του βιβλίου του, ξεκινά χωρίς καμία πρόθεση να ωραιοποιήσει ή να κρύψει τη σημερινή κακή πραγματικότητα. Γράφει: «Κοινωνίες σε κρίση, άνθρωποι σε απόγνωση, εξουσία σε παραλήρημα, δομές και θεσμοί σε αμφισβήτηση, αξίες και αρχές σε ελεύθερη πτώση, αφηγήματα πολιτικών υποτιμούν την κοινή νοημοσύνη, ρητορική που κατευθύνει, ατάκες και επικοινωνιακά παίγνια κυριαρχούν στην καθημερινότητα μας»

Το βιβλίο όμως, δεν είναι ένα βιβλίο με αρνητική ή πεσιμιστική προσέγγιση. Ο συγγραφέας μπορεί να παραδέχεται ότι τα πράγματα είναι όντως αρνητικά. Όμως σε καμιά περίπτωση δεν τα θεωρεί τελεσίδικα. Γράφει: «Το ερώτημα που εύλογα προκύπτει είναι κατά πόσον υπάρχει χώρος για μια αλλαγή, μια ανατροπή, μια ρήξη ή μια επανάσταση.....Υπάρχει ένας μεγάλος ίσιος δρόμος να διαβούμε για να αλλάξουμε τις

επιλογές μας. Συνειδητά να τερματίσουμε την αυτοκαταστροφική πορεία που πήραμε θεμελιώνοντας ένα διαφορετικό οικοδόμημα, αποδεχόμενη ότι για κάθε αλλαγή, αναλαμβάνουμε και το τίμημα, ατομικό, κοινωνικό, πολιτικό...»

Αυτό νομίζω είναι και το φιλοσοφικό και πολιτικό απόσταγμα του βιβλίου του Γιαννάκη Γεωργιάδη. Ένα μήνυμα αισιοδοξίας και προοπτικής.

Αγαπητέ Γιαννάκη, συγχαρητήρια για το βιβλίο σου και εύχομαι σύντομα να ακολουθήσει και το τέταρτο και πολλά άλλα.